

ter, at der må foretages et fornyet kapitalindskud. Her vil det være naturligt, om staten som 30 pct.-aktionær påtager sig sin naturlige ejerskabsforpligtelse og medvirker med et forholdsmæssigt bidrag som indskud i en rekonstruktion.

Den anden mulighed – den anden ekstreme mulighed kan man sige – er, hvis værket lukkes eller eventuelt indskrænkes. Ja, så vil der selvfølgelig være et behov for støtte til området med henblik på omstilling og etablering af nye arbejdspladser, sådan som den tidligere regering gjorde det f.eks. i Frederikshavn.

Min opfordring til den nuværende regering er derfor, at den på samme måde som den tidligere regering bidrager til at afhjælpe de problemer, der nu har ramt Frederiksværk-Hundested-området så hårdt, som tilfældet er.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg havde selvfølgelig en forestilling, der viste sig at være naiv, om, at debatten her i dag i hvert fald i en eller anden udstrækning også ville tage sit afsæt i det – synes jeg jo selv – glimrende indlæg, jeg indledte debatten med. Jeg blev svært skuffet.

Jeg gjorde en del ud af at beskrive, at sådan som regeringen ser det, er der to veje til at opnå de regionalpolitiske mål, som vi jo alle er enige om at sigte efter, nemlig en hovedvej, der går på at skabe generelt gode vækstvilkår, sådan at initiativtagere, hvad enten de nu er offentlige eller private, af egen drift kan fremme en positiv udvikling i deres region, og en anden vej, man måske kunne kalde det en bivej, som går ud på at dosere helt præcis støtte og særlig opmærksomhed til de regioner, som ikke når målet via hovedvejen. Det er jo sådan set strategien kort generelt.

Jeg gjorde også meget ud af at fremhæve alle de initiativer, regeringen allerede – selv om regeringen har siddet kort tid – har taget for at nå målene via hovedvejen, først og fremmest ved at fjerne den ekstraordinære brandbeskatning af dansk erhvervsliv, der lå på tegnebrættet med den finanslov, den tidligere regering havde fremsat, konkurrenceevnepakken, liberalisering af planlov, lydhørhed over for kommuner og amter osv., osv.

Alt sammen tiltag, som flytter noget, og som jo hviler på en tænkning, der er anderledes end Socialdemokratiets, det medgiver jeg, nemlig på en tænkning om, at folk godt kan selv, at vi ikke

behøver at tro os klogere herindefra, fordi folk sådan set er dygtige ude omkring, hvis ellers rammevilkårene er til stede.

Det siger jo sig selv, at jo bredere man gør den hovedvej, jo mindre interessant bliver bivejen, for bivejen er jo sådan set at betragte som en korrektion af den generelle politik.

Den målrettede regionalpolitiske satsning skal sættes ind der, hvor man er nødt til målrettet at korrigere, fordi den generelle politik ikke har den ønskede effekt. Det er jo strategien.

Det kan jo godt være, at det sådan rent markedsføringsmæssigt kan se ud af lidt mindre, end hvis man førte den politik, som den tidligere regering førte, som gik ud på at gøre det vanskeligere for dansk erhvervsliv, som gik ud på at spænde kommuner og amter ind i stive regelsæt og så til gengæld stille op med en pulje her, en pulje der, nogle flotte brochurer og nogle flotte projekter om, hvordan man nu skulle komme ud og hjælpe derude i det virkelige liv, hvor man via sin generelle politik havde gjort det så svært. Det kan godt være, det ser ud af lidt mere på den måde, men det er altså ikke den strategi, denne regering følger.

Vi har det klare udgangspunkt, at det her samfund skal bygge på selvhjulpnehed, og at det er vores opgave herindefra at skabe de rammer økonomisk, administrativt og politisk, der gør, at folk har en mulighed for at være selvhjulpne.

Kl. 14.55

Det er ikke det samme, som at vi ikke også skal ud på bivejene at køre, det gjorde jeg også meget ud af at sige, men det er det samme som at sige, at jo mere asfalt, vi har på den her hovedvej, der skaber gode rammevilkår, jo mindre behov er der for at køre ud i nødsporet.

Det gælder også i relation til den debat, der så har været her i dag om den jysk-fynske erhvervsredegørelse eller det jysk-fynske erhvervsamarbejde. Det kunne jeg godt have lyst til at sige nogle ting om, selv om det unægtelig ikke er min ressort.

Først vil jeg gerne sige, at det jo er vigtigt, at vi her får nuancerne frem, for det, vi har haft i dag, eller det, vi i hvert fald burde have haft, er jo en regionalpolitisk debat, der sådan set tager sigte på at få identificeret, hvordan det står til derude i de danske regioner, og hvem det er der har svært ved at hænge på.

I forhold til det billede er det jo altså noget for unuanceret at sige, at hele Jylland-Fyn har et problem. Det er der heller ikke dokumentation